

[Justitsministeren.]

Fremgangsmaade, vilde det ærede Medlem i lige saa god Tro, paavirket af sin Iver i Sagen, have sagt: Det er dog ganske urigtigt, at det skal lægges ind under Administrationen, det maa rigtignok være Domstolene, der skal afgøre det — og kræve det henlagt under Dommerne.

Naar det siges i Betænkningen, at Befolkningen ikke ved sine Henvendelser paa Dommerkontorerne om juridisk Hjælp skal være bundet til Jurisdiktionsgrænserne, og beklager, at jeg har valgt, at de kan henvende sig paa hvilket Dommerkontor de vil, naar der er flere Dommerkontorer i den By, de er i, skal jeg dertil sige, at hvis jeg havde valgt det modsatte, vilde jeg høre Klager over, at disse Mennesker skulde være stavnsbundne ved absolut at være henvist til et enkelt Dommerkontor, hvor de maaske ikke ønskede at komme.

Naar der siges i Slutningen af Betænkningen, at en stor Skuffelse vil ramme dem, der haaber ad den Vej at kunne skaffe Befolkningen billig Retshjælp, strider dette ganske mod Paastanden om, at der vil blive et saa overvældende Arbejde paa Dommerkontorerne i den Anledning.

Saaledes ser jeg i Angrebene paa dette Forslag en politisk Bevægelse, ikke saa meget for at hindre Forslagets Gennemførelse, for den regner man med, men for nu at drive en Agitation paa den Misforståelse, der naturligvis kan knytte sig til en saadan Lov, naar den træder ud i Livet. Jeg tager mig det let og anbefaler det høje Ting, nu da Lejligheden byder sig til endelig at faa løst denne Sag, med Iver at gribe til og give dette Forslag et stort Flertal.

Elmquist: Den højtærede Justitsministers Kritik af vor Stilling i Øjeblikket vender sig med al sin Styrke imod Justitsministerens eget Partis Stilling i 1928 og imod Justitsministerens Ordførers Stilling i 1928, og jeg synes ikke, Ministeren i Øjeblikket kan være saa vred over, at vi i Øjeblikket staar paa det Standpunkt, som han selv stod paa i 1928. Det er da ikke noget at behøje os saa stærkt.

Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen skal jeg kun ofre nogle faa Bemærkninger. Han var jo meget vred. Jeg kan godt forstaa, at han var saa vred, men jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem kan være saa vred paa andre end sig selv. Det ærede Medlem sagde, at han var vred over, at jeg havde sagt, at det ærede Medlem havde skiftet Standpunkt, efter at han

var blevet Medlem af det radikale Parti. Det har jeg ikke ment. Jeg har ment, at det ærede Medlem havde eet Standpunkt, da han stod som Dommer udenfor Rigsdagen, og har taget et andet Standpunkt, efter at han er kommet ind i Rigsdagen som radikal Rigsdagsmand.

Nu søgte det ærede Medlem at forklare, at det var kun en bestemt Passus, Formuleringen af § 4, i sin Tid § 5, han havde været imod. Jeg vil holde mig til Retsplejeudvalgets Skrivelse, og i denne Skrivelse — den er af 21. Februar 1928 — staar der klart og tydeligt, at Retsplejeudvalget enstemmigt udtaler sig imod at gaa saa vidt som i Udvalgsmindretallets Forslag under Nr. 4 i Folketingsudvalgets Betænkning af 25. Marts 1925 foreslaaet — og i Nr. 4 staar der netop: Formel Affattelse af Købekontrakter, Skøder og Panteprotokoller.

Hvor meget det ærede Medlem end vrider sig og snor sig, kan han ikke komme udenom, at han i 1928 som Dommer stod paa eet Standpunkt, og at han i Dag staar paa et ganske andet.

Ordføreren (Jesper Simonsen): Det ærede Medlem Hr. Elmquists Dristighed overgaar alle Forventninger. Det ærede Medlem skulde i hvert Fald, naar han citerer, citere rigtigt og ikke springe det væsentlige over i det, han citerer. Der staar nemlig ikke saaledes, som det ærede Medlem læste op, men der staar, at det, man enstemmigt gaar imod, er

„at gaa saa vidt, som det er foreslaaet i Regeringsforslaget af 1924—25 § 5 med den deri indeholdte Bemyndigelse for Justitsministeren til at anordne Retshjælp“,

og derefter kommer saa først det, det ærede Medlem talte om. Det væsentlige er § 5, og den paagældende Dag i Retsplejeudvalget stemte jeg imod § 5's Bemyndigelse til Justitsministeren. Det var det eneste, jeg den paagældende Dag stemte imod i Retsplejeudvalget.

Elmquist: Jeg tror, at i hvert Fald Jurister, der er til Stede her i Salen, vil give mig Ret i, at man skal være en ualmindelig fremragende Manuduktør for at kunne godkende den Fortolkning, som det ærede Medlem gav for, hvorledes hans Stilling havde været i 1928. Der staar i den Udtalelse, som jeg har citeret, at Retsplejeudvalget enstemmigt udtaler sig imod at gaa saa vidt som Regeringsforslaget og gaa saa vidt som foreslaaet i Udvalgs-